

ЗАСТОСУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В РОБОТІ КОМАНДИРА ТА ШТАБУ ЧАСТИНИ ПРИ ПЛАНУВАННІ ЗАГАЛЬНОВІЙСЬКОВОГО БОЮ

**Обрядін В.В., к.військ.н., доцент; Горелишев С.А., к.т.н., доцент; Кушенко Д.О.;
Побережний А.А.**

Національна академія Національної гвардії України, м. Харків

У сучасних воєнно-теоретичних поглядах на війну на думку деяких науковців, знайшов своє відбиття цілий ряд нових тенденцій, а саме:

– значне підвищення напруженості і темпу ведення бойових дій, що потребує більш високого, ніж раніш, рівня взаємодії усіх видів збройних сил, родів військ, що знайшло своє відбиття у концепціях “об’єднаних сил”, “експедиційних формувань”, “міжвидових тактичних груп” та ін., заснованих на широкому застосуванні автоматизованих бойових інформаційно-керуваних систем озброєння та військової техніки;

– намагання досягти випереджену інформаційну перевагу над противником, що свідчить про зростання ролі інформаційного забезпечення, яке фактично перетворилося з виду бойового забезпечення дій військ у важливішу складову збройної боротьби.

З цього приводу застосування інформаційних технологій в роботі командира та штабу частини під час аналізу бойового завдання; оцінювання обстановки та формування вихідних даних для планування бою; вироблення та затвердження замислу бою; прийняття рішення на бій; доведення бойових завдань до підпорядкованих підрозділів; організації взаємодії, а також інших умов і факторів, які впливають на виконання бойового завдання є актуальним.

Застосування спеціалізованої ГІС НГУ “Інструмент” на автоматизованому робочому місці пункту управління частини дозволить скоротити час на збір та підготовку електронних карт визначеної номенклатури; в автоматизованому режимі наносити на електронній карті з використанням тактичних позначок НАТО положення, склад та стан підрозділів противника, своїх сил та засобів, взаємодіючих частин і підрозділів; за допомогою функцій просторового ГІС-аналізу отримати дані та зробити попередні висновки стосовно можливих варіантів дій і співвідношення бойових потенціалів протидіючих сторін; оцінити вплив рельєфу місцевості на зони виявлення та ураження з метою наступного коригування місць розташування вогневих, стартових позицій засобів ураження, постів спостереження; за допомогою “оверлейних” операцій, провести оцінку ефективності створеної системи вогневого ураження противника на обраному напрямку; провести попередню оцінку тактичних показників ймовірного бойового зіткнення сторін при веденні загальновійськового бою.

Таким чином, потрібно зазначити, що оснащення військ ефективними системами управління з використанням новітніх інформаційних технологій та фахове їх використання оперативним складом пунктів управління стає не бажаною, а єдиною можливою умовою досягнення ефективного управління сучасним боем.